

نسل داوود که پسر خدا می شود

مطالعه متون مقدس: دوم سموئیل ۷: ۱۲، آ ۱۴؛

متی ۲۲: ۴۱-۴۵؛ اعمال ۱۳: ۲۳، ۳۳؛ رومیان ۱: ۳-۴؛ ۸: ۲۹؛ مکاشفه ۲۲: ۱۶

۱. «کسی را که از نسل تو باشد پس از تو برخوایم افراشت... من او را پدر خواهم بود و او مرا پسر»
- دوم سموئیل ۷: ۱۲، آ ۱۴:

آ. «نسل تو» در اینجا به طور تحت الفظی به سلیمان، پسر داوود اشاره دارد - اول پادشاهان ۵: ۵؛ ۸: ۱۵-۲۰.

ب. بر طبق عبرانیان ۱: ۵ب، که از دوم سموئیل ۷: ۱۴ نقل می کند، نسل داوود در واقع مسیح به عنوان پسر نخست زاده خداست، که هم الوهیت و هم انسانیت دارد - عبرانیان ۱: ۵، آ ۶.

پ. «نسل تو» در دوم سموئیل ۷: ۱۲ و «پسر من» در آیه ۱۴ دلالت دارند بر اینکه نسل داوود پسر خدا می شود، یعنی یک نسل انسانی به پسر الهی تبدیل می شود - رومیان ۱: ۳-۴.

ت. این کلمه در مورد نسل داوود که پسر خدا می شود، در عهد جدید به شدت ادامه داشته و توسعه یافته است - متی ۲۲: ۴۱-۴۵؛ مکاشفه ۲۲: ۱۶.

۲. در متی ۲۲: ۴۱-۴۵، خداوند عیسی بزرگترین سؤال در عالم را مطرح کرد: «نظر شما درباره مسیح چیست؟ او پسر کیست؟» - آ ۴۲:

آ. فریسیان گفتند که مسیح پسر داوود بود، و خداوند از آنها پرسید که چگونه داوود می تواند مسیح را خداوند بخواند در حالی که مسیح پسر او بود - آ ۴۳-۴۵.

ب. مسیح فقط می تواند در روحمان از طریق مکاشفه خدا، توسط ما شناخته شود - آ ۴۳؛ افسسیان ۳: ۵.

پ. مسیح خداست؛ در الوهیت خود، او خداوند داوود است - متی ۲۲: ۴۳.

ت. مسیح یک انسان نیز هست؛ در انسانیت خود، او پسر داوود است - آ ۴۲، ۴۵.

۳. در مکاشفه ۲۲: ۱۶ خداوند عیسی گفت: «من ریشه و نسل داوود هستم»:

آ. در الوهیت خود، مسیح ریشه و منشأ داوود است؛ در انسانیت خود، مسیح نسل و اولاد داوود است.

ب. مسیح به عنوان ریشه داوود، خداوند است، و او همچنین به عنوان نسل داوود، پسر یا شاخه داوود است؛ همان طور که «نسل داوود» نشان می دهد که خداوند انسان بوده و از داوود صادر شد، پس «ریشه داوود» نیز نشان می دهد که او خداست و داوود از او صادر شد.

پ. در مکاشفه ۲۲: ۱۶ خود مسیح تصدیق کرد که او انسان و همچنین خداست، که او هم ذات انسانی و هم ذات الهی دارد.

۴. پولس در اعمال ۱۳ گفت که از نسل داوود «خدا طبق وعده خود، نجات دهنده یعنی عیسی را برای اسرائیل فرستاد» (آ ۲۳)، و اینکه «خدا آنچه را... وعده داده بود، با برخیزانیدن عیسی... وفا کرد. همان گونه که در مزمور دوم نوشته شده: "تو پسر من هستی؛ امروز، من تو را مولود ساخته- ام"» (آ ۳۳)

آ. در آیات ۳۲ و ۳۳ می بینیم که مسیح به عنوان نخست زاده خدا به پدران وعده داده شد، و خداوند با برخیزانیدن عیسی این وعده را تحقق داد.

ب. رستاخیز برای عیسی انسان یک تولد بود:

۱. او توسط خدا در رستاخیز خود مولود شد تا پسر نخست زاده خدا در میان برادران بسیار

باشد - رومیان ۸: ۲۹.

۲. او از ازل پسر یگانه خدا بود - یوحنا ۱: ۱۸؛ ۳: ۱۶.
۳. پس از جسم پوشیدش، از طریق رستاخیز، او توسط خدا در انسانیت خود مولود شد تا پسر نخست‌زاده خدا باشد - عبرانیان ۱: ۶.
- پ. پولس قادر بود رستاخیز خداوند را در مزمور ۲: ۷ ببیند: «تو پسر من هستی؛ / امروز، من تو را مولود ساخته‌ام»:
۱. پولس کلمه «امروز» را به روز رستاخیز خداوند به کار برد.
  ۲. این بدان معناست که رستاخیز مسیح تولد او به عنوان پسر نخست‌زاده خدا بود.
  ۳. عیسی، پسر انسان، مولود شد تا از طریق برخیزانده شدن از مردگان، پسر خدا باشد؛ بنابراین، برخیزاندن عیسی از مردگان توسط خدا، مولود ساختن او بود تا پسر نخست‌زاده‌اش باشد - اعمال ۱۳: ۱۳.
- ت. از طریق جسم پوشیدن، پسر یگانه خدا، انسانیت پوشید و خدا-انسان شد (یوحنا ۱: ۱۴، ۱۸؛ لوقا ۱: ۳۵)؛ سپس در رستاخیز، این خدا-انسان از خدا مولود شد تا نخست‌زاده او باشد (اعمال ۱۳: ۳۳؛ عبرانیان ۱: ۶؛ رومیان ۸: ۲۹):
۱. قبل از جسم پوشیدن، پسر یگانه خدا دارای ذات انسانی نبود؛ او فقط ذات الهی داشت.
  ۲. در رستاخیز، پسر نخست‌زاده خدا دارای ذات انسانی و نیز ذات الهی است.
- ث. مسیح از طریق رستاخیزش مولود شد تا پسر نخست‌زاده باشد، و همزمان همه ایمانداران او مولود شدند تا پسران بسیار خدا باشند - اول پطرس ۱: ۳؛ عبرانیان ۲: ۱۰:
۱. در میان این پسران بسیار، فقط آن نخست‌زاده پسر یگانه خداست - یوحنا ۱: ۱۸؛ اول یوحنا ۴: ۹.
  ۲. این پسر یگانه خدا، در انسانیت رستاخیز کرده خود نیز پسر نخست‌زاده خداست - رومیان ۸: ۲۹.
  ۳. آن نخست‌زاده دارای هم الوهیت و هم انسانیت است، و ما، ایمانداران او به عنوان پسران بسیار خدا نیز دارای هم ذات انسانی و هم ذات الهی هستیم - دوم پطرس ۱: ۴.
۵. ما باید مسیح را که در رستاخیزش با ذات انسانی خود به مقام پسر قدرتمند خدا منصوب شد، بشناسیم - رومیان ۱: ۳-۴.
- آ. قبل از جسم پوشیدن و رستاخیز خود، مسیح پسر خدا بود، همان پسر یگانه خدا - یوحنا ۱: ۱۸؛ ۳: ۱۶.
- ب. با اینکه مسیح قبل از جسم پوشیدن، پسر خدا بود، هنوز باید در رستاخیز، پسر خدا منصوب می‌شد، زیرا او توسط جسم پوشیدن، ذات انسانی پوشید که هیچ ربطی به الوهیت نداشت - ۱: ۱، ۱۴؛ رومیان ۸: ۳:
۱. بعد از اینکه پسر خدا جسم شد، ذات الهی او توسط جسم پنهان شد.
  ۲. مسیح در الوهیت خود از قبل پسر خدا بود، ولی آن بخش از او که عیسی با ذات انسانی، زادهٔ مریم بود، پسر خدا نبود - لوقا ۱: ۳۱-۳۲، ۳۵.
  ۳. مسیح با رستاخیز خود، ذات انسانی یعنی انسانیت خود را تقدیس کرد و رفعت داد، و در رستاخیز با این ذات انسانی به عنوان پسر خدا منصوب شد؛ از این لحاظ او در رستاخیزش به عنوان پسر خدا مولود شد - رومیان ۱: ۳-۴؛ اعمال ۱۳: ۳۳؛ عبرانیان ۱: ۵.
  ۴. این انتصاب پسر خدا «قدرتمند» بود، همان قدرت رستاخیز مسیح، که واقعیتش آن روح است - رومیان ۱: ۴؛ فیلیپیان ۳: ۱۰؛ افسسیان ۱: ۱۹-۲۰.
- پ. از طریق انتصاب در رستاخیز، آن مسیحی که تا کنون قبل از جسم پوشیدنش پسر خدا بود، به طور جدید پسر خدا شد - رومیان ۱: ۴:
۱. قبل از جسم پوشیدن خود، او تنها با الوهیت پسر خدا بود؛ از طریق رستاخیزش، او با هم الوهیت و هم انسانیت، به عنوان پسر خدا منصوب شد - آ. ۴.

۲. اگر مسیح ذات انسانی در بر نمی‌کرد، نیازی برای او نبود که به عنوان پسر خدا تعیین شود، زیرا در الوهیت خود قبلاً، حتی از ازل، پسر خدا بود - یوحنا ۱: ۱۸؛ ۱۷: ۵.
۳. پس از در بر کردن انسانیت از طریق جسم پوشیدن، او با انسانیت رستاخیز کرده به عنوان پسر خدا تعیین شد - ۱: ۱۴؛ رومیان ۸: ۳؛ ۱: ۳-۴؛ عبرانیان ۲: ۱۴:
- (آ) به عنوان پسر منصوب شده خدا، مسیح دارای دو ذات است، الوهیت و انسانیت؛ انسانیت او اکنون یک انسانیت طبیعی نیست بلکه انسانیتی رفعت یافته در رستاخیز است - رومیان ۱: ۴.
- (ب) حتی ذات انسانی مسیح به عنوان پسر خدا منصوب شده است، زیرا او با هر دو، الوهیت و انسانیت، به عنوان پسر خدا منصوب شد.
- ت. انتصاب مسیح به عنوان پسر خدا با انسانیت «به سبب روح قدوسیت» بود - آ. ۴:
۱. روح قدوسیت همان جوهر حیات درون خداوند عیسی است؛ وقتی او در جسم بر روی زمین می‌زیست، این جوهر را درون خود داشت - متی ۱: ۱۸، ۲۰؛ لوقا ۱: ۳۵.
۲. خداوند عیسی با رستاخیز از میان مردگان، به سبب روح قدوسیت که در او بود، به مقام پسر قدرتمند خدا منصوب شد - رومیان ۱: ۴.
۳. اکنون او پسر خداست به گونه‌ای که از قبل شگفت‌انگیزتر است، زیرا اکنون او دارای هر دو، ذات الهی و ذات انسانی رستاخیز کرده، دگرگون شده، رفعت یافته، جلال یافته، و انتصاب شده است - ۶: ۴؛ لوقا ۲۴: ۲۶؛ یوحنا ۱۷: ۵؛ اعمال ۳: ۱۳.
- ث. ما باید رومیان ۱: ۳-۴ و ۸: ۲۹ را به هم وصل کنیم:
۱. از طریق جسم پوشیدن، مصلوب شدن، و رستاخیز خود، مسیح، پسر خدا، پسر نخست‌زاده شد، و پسران بسیار، که برادران مسیح هستند، در حال هم‌مشکل شدن به صورت او می‌باشند - عبرانیان ۲: ۱۰-۱۱؛ رومیان ۸: ۲۹.
۲. در رومیان ۱: ۳-۴ مسیح، پسر خدا، همان نمونه اصلی است، در حالی که در ۸: ۲۹، پسران بسیار کسانی هستند که از نمونه اصلی «تولید انبوه» شده‌اند و با نجات یافتن در حیات، به شکل پسر نخست‌زاده در می‌آیند.
۳. این ما را به موضوع الهی شدن آورده و دلالت بر این دارد که قصد خدا در اقتصادش این است که خود را انسان کند تا در مسیح، ما، ایمانداران در مسیح و فرزندان خدا، بتوانیم در حیات، در ذات، و در ساختار (ولی نه در هستی خدا) خدا شویم؛ چنین مفهومی بسیار عالی است، و عاقبت، کتاب مقدس با این موضوع تکامل می‌یابد - آ. ۲۹؛ ۱: ۳-۴؛ یوحنا ۱: ۱-۱۳؛ اول یوحنا ۳: ۱؛ مکاشفه ۲: ۲۱، ۱۰-۱۱.